

พระราชบัญญัติ

รถยนต์

พ.ศ. ๒๕๖๒

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๘ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๒

เป็นปีที่ ๓๔ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยรถยนต์

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติรถยนต์ พ.ศ. ๒๕๖๒”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัติ^๕นี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วัน^๕ที่ ๑๗ กันยายน พ.ศ. ๒๕๒๒ เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิก

- (๑) พระราชบัญญัติ^๕ตรรถยนต์ พุทธศักราช ๒๔๗๓
- (๒) พระราชบัญญัติ^๕ตรรถยนต์แก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช ๒๔๗๔
- (๓) พระราชบัญญัติ^๕ตรรถยนต์แก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช ๒๔๗๕
- (๔) พระราชบัญญัติ^๕ตรรถยนต์แก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช ๒๔๗๗
- (๕) พระราชบัญญัติ^๕ตรรถยนต์แก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช ๒๔๗๗

(ฉบับที่ ๒)

- (๖) พระราชบัญญัติ^๕ตรรถยนต์แก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช ๒๔๗๘
- (๗) พระราชบัญญัติ^๕ตรรถยนต์ (ฉบับที่ ๑) พุทธศักราช ๒๔๗๙
- (๘) พระราชบัญญัติ^๕ตรรถยนต์ (ฉบับที่ ๘) พุทธศักราช ๒๔๘๑
- (๙) พระราชบัญญัติ^๕ตรรถยนต์ (ฉบับที่ ๙) พุทธศักราช ๒๔๘๑
- (๑๐) พระราชบัญญัติ^๕ตรรถยนต์ (ฉบับที่ ๑๐) พุทธศักราช ๒๔๘๔
- (๑๑) พระราชบัญญัติ^๕ตรรถยนต์ (ฉบับที่ ๑๑) พุทธศักราช ๒๔๘๔
- (๑๒) พระราชบัญญัติ^๕ตรรถยนต์ (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๔๙๔
- (๑๓) พระราชบัญญัติ^๕ตรรถยนต์ (ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ. ๒๕๐๒
- (๑๔) พระราชบัญญัติ^๕ตรรถยนต์ (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๐๓
- (๑๕) พระราชบัญญัติ^๕ตรรถยนต์ (ฉบับที่ ๑๕) พ.ศ. ๒๕๐๖
- (๑๖) พระราชบัญญัติ^๕ตรรถยนต์ (ฉบับที่ ๑๖) พ.ศ. ๒๕๑๒
- (๑๗) ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๐ ลงวันที่ ๑๕ ธันวาคม

(๑๘) พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติรถยนต์
พุทธศักราช ๒๕๑๗ พ.ศ. ๒๕๑๖

(๑๙) พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติรถยนต์
พุทธศักราช ๒๕๑๗ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๑๖

(๒๐) พระราชบัญญัติรถยนต์ (ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ. ๒๕๑๗

บรรดากฎหมาย กฎ ข้อบังคับในส่วนที่มีบัญญัติไว้แล้วในพระ
ราชบัญญัติ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับบทแห่งพระราชบัญญัติ ให้ใช้
พระราชบัญญัติแทน

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัติ

“รถ” หมายความว่า รถยนต์ รถจักรยานยนต์ รถพ่วง รถบด
ถนน รถแทรกเตอร์ และรถอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

“รถยนต์” หมายความว่า รถยนต์สาธารณะ รถยนต์บริการ
และรถยนต์ส่วนบุคคล

“รถยนต์สาธารณะ” หมายความว่า

(๑) รถยนต์รับจ้างระหว่างจังหวัด ซึ่งได้แก่รถยนต์รับจ้าง
บรรทุกคนโดยสารไม่เกินเจ็ดคนที่ใช้รับจ้างระหว่างจังหวัด
โดยรับส่งคนโดยสารได้เฉพาะที่นายทะเบียนกำหนด

(๒) รถยนต์รับจ้าง ซึ่งได้แก่รถยนต์รับจ้างบรรทุกคนโดยสาร
ไม่เกินเจ็ดคน หรือรถยนต์สาธารณะอื่นนอกจากรถยนต์
โดยสารประจำทาง

“รถยนต์บริการ” หมายความว่า รถยนต์บรรทุกคนโดยสาร หรือให้เช่าซึ่งบรรทุกคนโดยสารไม่เกินเจ็ดคน ดังต่อไปนี้

- (๑) รถยนต์บริการธุรกิจ ซึ่งได้แก่รถยนต์ที่ใช้บรรทุกคนโดยสารระหว่างท่าอากาศยาน ท่าเรือเดินทะเล สถานีขนส่ง หรือสถานีรถไฟกับโรงแรมที่พักอาศัย ที่ทำการของผู้โดยสาร หรือที่ทำการของผู้บริการธุรกิจนั้น
- (๒) รถยนต์บริการทัศนอาจร ซึ่งได้แก่รถยนต์ที่ผู้ประกอบการธุรกิจเกี่ยวกับการท่องเที่ยวใช้รับส่งคนโดยสารเพื่อการท่องเที่ยว
- (๓) รถยนต์บริการให้เช่า ซึ่งได้แก่รถยนต์ที่จัดไว้ให้เช่าซึ่งมิใช่เป็นการเช่าเพื่อนำไปรับจ้างบรรทุกคนโดยสารหรือสิ่งของ

“รถยนต์ส่วนบุคคล” หมายความว่า รถยนต์นั่งส่วนบุคคลไม่เกินเจ็ดคน รถยนต์นั่งส่วนบุคคลเกินเจ็ดคน หรือรถยนต์บรรทุกส่วนบุคคลซึ่งมิได้ใช้ประกอบการขนส่งส่วนบุคคลตามกฎหมายว่าด้วยการขนส่งทางบก

“รถจักรยานยนต์” หมายความว่า รถที่เดินด้วยกำลังเครื่องยนต์หรือกำลังไฟฟ้าและมีล้อไม่เกินสองล้อ ถ้ามีพ่วงข้างมีล้อเพิ่มอีกไม่เกินหนึ่งล้อ และให้หมายความรวมถึงรถจักรยานที่ติดเครื่องยนต์ด้วย

“รถพ่วง” หมายความว่า รถที่เคลื่อนที่ไปโดยใช้รถอื่นลากจูง

“รถตถนน” หมายความว่า รถที่ใช้ในการบดอัดวัสดุบนพื้นให้แน่น และมีเครื่องยนต์ขับเคลื่อนในตัวเอง หรือใช้รถอื่นลากจูง

“รถแทรกเตอร์” หมายความว่า รถหม้อล้อหรือสายพาน และมีเครื่องยนต์ขับเคลื่อนในตัวเอง เป็นเครื่องจักรกลชนิดพื้นฐานในงานที่เกี่ยวข้องกับการขุด ตัก ดัน หรือฉุดลาก เป็นต้น หรือรถยนต์สำหรับลากจูงซึ่งมิได้ใช้ประกอบการขนส่งส่วนบุคคลตามกฎหมายว่าด้วยการขนส่งทางบก

“เจ้าของรถ” หมายความว่า ผู้มรดกไว้ในครอบครองด้วย

“นายทะเบียน” หมายความว่า ข้าราชการตำรวจชั้นสัญญาบัตรซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้เป็นนายทะเบียน

“อธิบดี” หมายความว่า อธิบดีกรมตำรวจ

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัติ

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามพระราชบัญญัติ และให้ผู้อำนวยการตั้งนายทะเบียน กับออกกฎกระทรวงกำหนดกิจการอื่นและกำหนดในเรื่องดังต่อไปนี้

(๑) ลักษณะ ขนาด หรือกำลังของเครื่องยนต์ และของรถที่จะรับจดทะเบียนเป็นรถประเภทต่างๆ เงื่อนไขการเปลี่ยนแปลงลักษณะขนาด หรือกำลังของเครื่องยนต์และของรถสำหรับรถประเภทดังกล่าว และการแก้ไขเพิ่มเติมทะเบียนรถและใบคู่มือจดทะเบียนรถที่ได้เปลี่ยนแปลงแล้ว

(๒) เครื่องอุปกรณ์สำหรับรถและการใช้เครื่องอุปกรณ์ดังกล่าว เช่น โคม เครื่องมองหลัง แตร เครื่องระงับเสียง ท่อไอเสีย เครื่องสัญญาณไฟ เครื่องบิดนาฬิกา และเครื่องอุปกรณ์อื่นที่จำเป็น

เล่ม ๕๖ ตอนที่ ๗๑ ราชกิจจานุเบกษา ๑๒ พฤษภาคม ๒๕๒๒

(๓) เครื่องสื่อสาร และการใช้เครื่องสื่อสารระหว่างรถกับศูนย์บริการหรือสถานทอน

(๔) แผ่นป้ายทะเบียนรถ เครื่องหมายประเภทรถ และเครื่องหมายอื่นรวมทั้งวิธีแสดงแผ่นป้ายและเครื่องหมายดังกล่าว

(๕) สีและเครื่องหมายสำหรับรถยนต์สาธารณะ

(๖) นำหนักบรรทุกอย่างมาก และจำนวนคนโดยสารอย่างมาก สำหรับรถยนต์ส่วนบุคคลและรถยนต์สาธารณะ

(๗) เงื่อนไขในการใช้ล้ออย่างตัน

(๘) ประเภท ขนาด และน้ำหนักของรถที่จะไม่ให้เดินบนทางที่มีไหล่ทางหลวง

(๙) เงื่อนไขในการใช้รถที่มีล้ออย่างอื่น นอกจากล้อแบบบนทางที่มีไหล่ทางหลวง

(๑๐) ประเภทรถที่ต้องกำหนดอายุการใช้ในเขตที่กำหนด

(๑๑) ประเภทรถที่ห้ามใช้เดินในเขตที่กำหนด

(๑๒) การตรวจจดทะเบียนรถประเภทใดประเภทหนึ่งในเขตที่กำหนด

(๑๓) จำนวนรถยนต์รับจ้างระหว่างจังหวัด จังหวัดต้นทางและจังหวัดปลายทางสำหรับรถยนต์ดังกล่าว

(๑๔) อัตราค่าจ้างบรรทุกคนโดยสารสำหรับรถยนต์สาธารณะ

(๑๕) เครื่องแต่งกาย เครื่องหมายและการแสดงบัตรประจำตัวคนขับรถยนต์สาธารณะ รถยนต์บริการธุรกิจ และรถยนต์บริการทัศนาจร

(๑๖) หลักสูตรและอุปกรณ์การสอนและฝึกหัดขับรถของโรงเรียนฝึกหัดขับรถ

(๑๗) ค่าธรรมเนียมไม่เก็บอัตราท้ายพระราชบัญญัตินี้

(๑๘) กิจการอื่นเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑

การจดทะเบียน เครื่องหมาย และการใช้รถ

มาตรา ๖ ห้ามมิให้ผู้ใดใช้รถ เว้นแต่รถนั้นเป็นรถที่จดทะเบียนและเสียภาษีประจำปีสำหรับรถนั้นครบถ้วนถูกต้องแล้ว

ความในวรรคหนึ่งมิให้ใช้บังคับแก่รถที่นำเข้ามาเพื่อใช้ในราชอาณาจักรชั่วคราว โดยที่ผู้นำเข้าไม่มีภูมิลำเนาหรือถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักร แต่ต้องปฏิบัติตามข้อตกลงที่รัฐบาลไทยทำไว้กับรัฐบาลของประเทศที่ผู้นำเข้ามีสัญชาติ

มาตรา ๗ รถที่จะขอจดทะเบียนได้ต้อง

(๑) เป็นรถที่มีส่วนควบและมีเครื่องอุปกรณ์สำหรับรถครบถ้วนถูกต้องตามที่กำหนดในกฎกระทรวง และ

(๒) ผ่านการตรวจสภาพรถตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง ในเวลาที่ขอจดทะเบียนแล้ว

ในกรณีขอจดทะเบียนเป็นรถยนต์สาธารณะ รถยนต์บริการธุรกิจ หรือรถยนต์บริการที่ศนาจร รถนั้นต้องมีลักษณะ ขนาด หรือ

กำลังของเครื่องยนต์และของรถตามที่กำหนดในกฎกระทรวง และผู้ขอจดทะเบียนต้องแจ้งสถานที่เก็บรถยนต์สาธารณะ หรือรถยนต์รับบริการ ซึ่งมีลักษณะตามที่กำหนดในกฎกระทรวงด้วย

มาตรา ๘ รถดังต่อไปนี้ให้ได้รับยกเว้นไม่ต้องจดทะเบียน

(๑) รถสำหรับเฉพาะพระองค์พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว

(๒) รถของกรมตำรวจที่จดทะเบียนและมีเครื่องหมายตาม

ระเบียบที่อธิบดีกำหนด

(๓) รถของสำนักพระราชวังที่จดทะเบียนและมีเครื่องหมายตาม

ระเบียบที่เลขาธิการพระราชวังกำหนด

(๔) รถที่เจ้าของแจ้งการไม่ใช้รถตามมาตรา ๓๔

(๕) รถที่ผู้ผลิตหรือประกอบเพื่อจำหน่ายหรือที่ผู้นำเข้าเพื่อจำหน่าย ผลิต ประกอบหรือนำเข้า และยังมีได้จำหน่ายให้แก่ผู้อื่น

มาตรา ๙ รถดังต่อไปนี้ให้ได้รับยกเว้นไม่ต้องเสียค่าธรรมเนียม

(๑) รถดับเพลิง

(๒) รถพยาบาลที่มีไว้เป็นรถสำหรับรับจ้าง

(๓) รถของกระทรวง ทบวง กรม เทศบาล องค์การบริหารส่วน

จังหวัด สุขาภิบาล กรุงเทพมหานคร เมืองพัทยา และราชการส่วนท้องถิ่น ที่เรียกชื่ออย่างอื่น ทั้งนี้ เฉพาะรถที่มีได้ใช้ในทางการค้าหรือหากำไร

(๔) รถบดถนนของรัฐวิสาหกิจ

(๕) รถแทรกเตอร์ของรัฐวิสาหกิจ

(๖) รถของสภากาชาดไทย

(๓) รถของบุคคลในคณะผู้แทนทางการทูต คณะผู้แทนทางกงสุล องค์การระหว่างประเทศหรือทบวงการชำนัญพิเศษแห่งสหประชาชาติ ซึ่งประจำอยู่ในประเทศไทย

✓ มาตรา ๑๐ ผู้ใดประสงค์จะขอจดทะเบียนรถ ให้ยื่นคำขอต่อ นายทะเบียนแห่งท้องที่ที่ตนมีภูมิลำเนา

ในกรณีที่ผู้ขอเป็นคนต่างด้าวและไม่มีภูมิลำเนาในราชอาณาจักร ให้ยื่นคำขอต่อนายทะเบียนแห่งท้องที่ที่ตนมีถิ่นที่อยู่

การขอจดทะเบียน และการออกใบคู่มือจดทะเบียนรถ ให้เป็นไปตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด

มาตรา ๑๑ รถที่จดทะเบียนแล้ว ต้องมีและแสดงแผ่นป้ายและเครื่องหมายครบถ้วนถูกต้องตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๑๒ รถใดที่จดทะเบียนแล้ว หากปรากฏในภายหลังว่า รถนั้นมีส่วนควบหรือเครื่องอุปกรณ์สำหรับรถไม่ครบถ้วนถูกต้องตามที่กำหนดในกฎกระทรวง หรือเพิ่มสิ่งใดสิ่งหนึ่งเข้าไปซึ่งอาจก่อให้เกิดอันตรายแก่ร่างกายหรือจิตใจของผู้อื่น ห้ามมิให้ผู้ใดใช้รถนั้นจนกว่าจะจัดให้มีครบถ้วนถูกต้องหรือเอาออกแล้ว

ในกรณีที่นายทะเบียนเห็นว่าเจ้าของรถไม่อาจจัดให้มีครบถ้วนถูกต้องหรือเอาออกได้ ให้นายทะเบียนสั่งเพิกถอนการจดทะเบียนรถนั้น

เจ้าของรถมีสิทธิอุทธรณ์เป็นหนังสือต่ออธิบดีได้ภายในสิบห้าวัน นับแต่วันทราบคำสั่งของนายทะเบียน

คำวินิจฉัยของอธิบดีให้เป็นที่สุด

มาตรา ๑๓ รถใดที่จดทะเบียนแล้ว หากมีการเปลี่ยนแปลง
สีของรถให้ผิดไปจากที่จดทะเบียนไว้ เจ้าของรถต้องแจ้งนายทะเบียน
ภายในเจ็ดวันนับแต่วันเปลี่ยนแปลง

การแจ้งตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด

มาตรา ๑๔ รถใดที่จดทะเบียนแล้ว ห้ามมิให้ผู้ใดเปลี่ยนแปลง
ตัวรถหรือส่วนใดส่วนหนึ่งของรถให้ผิดไปจากรายการที่จดทะเบียนไว้และ
ใช้รถนั้น เว้นแต่เจ้าของรถนำรถไปให้นายทะเบียนตรวจสอบสภาพก่อน

ในกรณีที่นายทะเบียนเห็นว่ารถที่เปลี่ยนแปลงตามวรรคหนึ่งอาจ
ก่อให้เกิดอันตรายในเวลาใช้ ให้ส่งเจ้าของรถแก้ไขและนำรถไปให้ตรวจ
สภาพก่อนใช้ และให้นำมาตรา ๑๒ วรรคสอง วรรคสาม และวรรคสี่
มาใช้บังคับโดยอนุโลม แต่ถ้านายทะเบียนเห็นว่ารถนั้นปลอดภัยในเวลาใช้
ให้แก้ไขเพิ่มเติมรายการในทะเบียนและใบคู่มือจดทะเบียนรถนั้นด้วย

มาตรา ๑๕ ในกรณีที่นายทะเบียนหรือเจ้าพนักงานซึ่งอธิบดี
แต่งตั้งเห็นว่ารถใดในขณะที่ใช้มีลักษณะที่เห็นได้ว่าจะไม่ปลอดภัยใน
การใช้ ให้มีอำนาจสั่งเป็นหนังสือให้เจ้าของรถนำรถนั้นไปให้นายทะเบียน
ตรวจสอบสภาพภายในเวลาที่กำหนดไว้

มาตรา ๑๖ ในการย้ายรถไปไว้ต่างท้องที่ ให้เจ้าของรถแจ้งต่อ
นายทะเบียนภายในสัปดาห์วันนับแต่วันย้าย

การแจ้งตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด

มาตรา ๑๗ ในการโอนรถที่จดทะเบียนแล้ว ผู้โอนและผู้รับโอน
ต้องแจ้งต่อนายทะเบียนภายในสัปดาห์วันนับแต่วันโอน

ในกรณีที่ผู้รับโอนจะนำรถตามวรรคหนึ่งออกนอกราชอาณาจักร
ภายในสิบห้าวันนับแต่วันโอน ต้องได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากนาย
ทะเบียนตามวรรคหนึ่งด้วย

การแจ้งตามวรรคหนึ่ง และการขออนุญาตและการอนุญาตตาม
วรรคสอง ให้เป็นไปตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด

มาตรา ๑๘ ในการนำรถออกนอกราชอาณาจักรไม่ว่าด้วยเหตุใดๆ
ต้องได้รับอนุญาตจากนายทะเบียน เว้นแต่ในกรณีดังต่อไปนี้

(๑) การนำรถออกนอกราชอาณาจักรโดยได้รับอนุญาตตาม
มาตรา ๑๗ วรรคสอง

(๒) การรับจ้างบรรทุกคนโดยสารออกนอกราชอาณาจักร แล้วนำ
รถกลับเข้ามาตามปกติกิจ

(๓) กรณีอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

การขออนุญาตและการอนุญาต ให้เป็นไปตามระเบียบที่อธิบดี
กำหนด

มาตรา ๑๙ ในการอนุญาตตามมาตรา ๑๗ หรือมาตรา ๑๘
รัฐมนตรีมีอำนาจกำหนดเงื่อนไขใด ๆ ในการให้นายทะเบียนอนุญาต
และจะให้นายทะเบียนยกเว้นหรือผ่อนผันการปฏิบัติหรือไม่ต้องปฏิบัติ
ตามเงื่อนไขนั้น ๆ ก็ได้ ตามที่เห็นสมควร

มาตรา ๒๐ ผู้ใดส่งหรือนำรถหรือเครื่องยนต์สำหรับรถเข้ามา
ในราชอาณาจักรเพื่อจำหน่าย หรือผลิตหรือประกอบรถหรือเครื่องยนต์

สำหรับรถขึ้นใหม่เพื่อจำหน่าย ผู้ขึ้นต้องส่งบัญชีประจำเดือนในการรับ และจำหน่ายรถหรือเครื่องยนต์สำหรับรถให้แก่นายทะเบียนภายในวันที่ สิบห้าของเดือนถัดไป

บัญชีตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด

มาตรา ๒๑ ห้ามมิให้ผู้ใดใช้รถไม่ตรงตามประเภทที่จดทะเบียนไว้ เว้นแต่ในกรณี ดังต่อไปนี้

(๑) การใช้รถยนต์บริการธุรกิจหรือรถยนต์บริการทัศนอาจรในกิจการส่วนตัว

(๒) การใช้รถยนต์สาธารณะในกิจการส่วนตัว โดยมีข้อความแสดงไว้ที่รถนั้นให้เห็นได้ง่ายจากภายนอกกว่าใช้ในกิจการส่วนตัว

(๓) การใช้รถยนต์สาธารณะบรรทุกของที่ติดตัวไปกับผู้โดยสาร

(๔) ได้รับอนุญาตจากนายทะเบียน ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๒๒ ห้ามมิให้ผู้ใดใช้รถยนต์อื่นนอกจากรถยนต์โดยสารประจำทางรับจ้างรับผู้โดยสารซึ่งเสียค่าโดยสารเป็นรายตัวตามรายการในทางที่ได้รับอนุญาตให้มารถยนต์โดยสารประจำทางหรือในเขตจากทางนั้นไม่เกินหนึ่งร้อยเมตร

ความในวรรคหนึ่ง มิให้ใช้บังคับในกรณีที่เป็นการรับจ้างรับส่งนักเรียน คนงาน นักท่องเที่ยว หรือการรับส่งผู้โดยสาร เป็นครั้งคราว ซึ่งได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากนายทะเบียน

มาตรา ๒๓ ในกรณีที่รัฐมนตรีเห็นว่าในท้องที่ใดการประกอบการรับจ้างบรรทุกคนโดยสารโดยใช้รถยนต์บรรทุกคนโดยสารไม่เกินเจ็ดคนหรือรถยนต์รับจ้างระหว่างจังหวัด สมควรให้ดำเนินการโดยบริษัทมหาชน จำกัด บริษัทจำกัดหรือสหกรณ์ และต้องได้รับใบอนุญาตจากนายทะเบียนให้รัฐมนตรีประกาศในราชกิจจานุเบกษาระบุท้องที่สำหรับการรับจ้างดังกล่าว

ประกาศตามวรรคหนึ่ง ไม่ใช่บังคับแก่การประกอบการรับจ้างบรรทุกคนโดยสารโดยใช้รถยนต์รับจ้างบรรทุกคนโดยสารได้ไม่เกินเจ็ดคนหรือรถยนต์รับจ้างระหว่างจังหวัดซึ่งได้จดทะเบียนอยู่ก่อนวันประกาศจนกว่าจะพ้นสามปีนับแต่วันประกาศ

กำหนดเวลาสามปีตามวรรคสอง ถ้ามีเหตุผลสมควร รัฐมนตรีอาจขยายออกไปได้อีกครั้งละไม่เกินสองปี แต่จะขยายระยะเวลาเกินสองครั้งไม่ได้ การขยายระยะเวลาให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา

การขอรับใบอนุญาตและการออกใบอนุญาตตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๒๔ ใบอนุญาตตามมาตรา ๒๓ มีอายุสามปีนับแต่วันออกใบอนุญาต แต่อาจต่ออายุได้คราวละสามปี

ผู้รับใบอนุญาตซึ่งประสงค์จะขอต่ออายุใบอนุญาต ต้องยื่นคำขอก่อนใบอนุญาตนั้นหมดอายุ และเมื่อได้ยื่นคำขอแล้ว จะประกอบการต่อไปก็ได้จนกว่านายทะเบียนจะสั่งไม่อนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาตนั้น

การขอต่ออายุใบอนุญาตและการอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์
วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๒๕ ผู้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๒๓ ซึ่งไม่ปฏิบัติตาม
พระราชบัญญัตินี้ หรือกฎกระทรวงที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้ ให้นาย
ทะเบียนมีอำนาจสั่งเพิกถอนใบอนุญาตได้

มาตรา ๒๖ ในกรณีที่นายทะเบียนมีคำสั่งไม่ออกใบอนุญาตตาม
มาตรา ๒๓ ไม่ต่ออายุใบอนุญาตตามมาตรา ๒๔ หรือสั่งเพิกถอนใบ
อนุญาตตามมาตรา ๒๕ ผู้ขอรับใบอนุญาต ผู้ขอต่ออายุใบอนุญาต หรือ
ผู้รับใบอนุญาต แล้วแต่กรณี มีสิทธิอุทธรณ์เป็นหนังสือต่อรัฐมนตรีได้
ภายในหนึ่งเดือนนับแต่วันทราบคำสั่งนายทะเบียน

คำวินิจฉัยของรัฐมนตรีให้เป็นที่สุด

ในกรณีที่อุทธรณ์คำสั่งของนายทะเบียนตามมาตรา ๒๔ หรือ
มาตรา ๒๕ ก่อนที่จะมีคำวินิจฉัยอุทธรณ์ รัฐมนตรีอาจอนุญาตให้ผู้รับ
ใบอนุญาตประกอบการไปพลางก่อนได้เมื่อมีคำขอของผู้อุทธรณ์

มาตรา ๒๗ ผู้ใดมีรถยนต์ไว้เพื่อขายหรือเพื่อซ่อม ถ้าจะขับเอง
หรือให้ผู้อื่นขับเพื่อการนั้น ต้องได้รับใบอนุญาตจากนายทะเบียน และ
ให้ขับได้ระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตก เว้นแต่มีความจำเป็น
และได้รับอนุญาตจากนายทะเบียน

การขอใบอนุญาตและการออกใบอนุญาตตามวรรคหนึ่ง ให้เป็น
ไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

ในการออกใบอนุญาต ให้นายทะเบียนออกเครื่องหมายพิเศษและ
สมุดคู่มือประจำรถให้ด้วย

เครื่องหมายพิเศษและสมุดคู่มือประจำรถ ให้เป็นไปตามแบบที่
กำหนดในกฎกระทรวง และให้ใช้สับเปลี่ยนกันได้ไม่เฉพาะคันรถ

มาตรา ๒๘ ในการขั้บรถยนต์ตามมาตรา ๒๗ ผู้ขับต้องบันทึก
รายการดังต่อไปนี้

- (๑) ชื่อรถ หมายเลขตัวรถ และหมายเลขเครื่องยนต์ของรถ
- (๒) ความประสงค์ในการขั้บรถยนต์
- (๓) วันเดือนปี และเวลาที่นำรถออกไปขับและกลับถึงที่
- (๔) ชื่อและชื่อสกุลของผู้ขับ

หมวด ๒
ภาษีประจำปี

มาตรา ๒๙ ภาษีประจำปีสำหรับรถมีอัตราตามที่กำหนดไว้ท้าย
พระราชบัญญัตินี้ เว้นแต่

(๑) รถยนต์นั่งส่วนบุคคลไม่เกินเจ็ดคนท่จดทะเบียนมาแล้วห้า
นับแต่ปีที่จดทะเบียนครั้งแรก ให้ได้รับการลดหย่อนภาษีประจำปีในบ
ต่อ ๆ ไปในอัตราร้อยละ ดังต่อไปนี้

บ.ท.ห	ร้อยละสิบ
บ.ท.๕	ร้อยละยี่สิบ
บ.ท.เจ็ด	ร้อยละสามสิบ
บ.ท.แปด	ร้อยละสามสิบ
บ.ท.เก้า	ร้อยละสี่สิบ
บ.ท.สิบและบ.ต่อ ๆ ไป	ร้อยละห้าสิบ

(๒) รถซึ่งใช้ล้ออย่างอื่นนอกจากยางกลวง ให้เก็บภาษีเพิ่มขึ้น จากอัตราที่กำหนดไว้ยกเว้น

มาตรา ๓๐ ให้รถที่ได้รับยกเว้นไม่ต้องจดทะเบียนตามมาตรา ๘ และรถที่ได้รับยกเว้นไม่ต้องเสียค่าธรรมเนียมตามมาตรา ๕ ได้รับยกเว้น ไม่ต้องเสียภาษีประจำปี

มาตรา ๓๑ ในกรณีที่เห็นเป็นการสมควร ให้รัฐมนตรีมีอำนาจ ลดภาษีประจำปีสำหรับรถในเขตท้องที่ใดหรือในกรณีใดลงจากอัตราที่กำหนดไว้ในมาตรา ๒๕ ได้

การลดตามวรรคหนึ่ง ให้ตราเป็นพระราชกฤษฎีกา

มาตรา ๓๒ เจ้าของรถหน้าที่เสียภาษีประจำปี

ภาษีประจำปีให้เสียล่วงหน้าคราวละหนึ่งปี ถ้ามิได้เสียภาษีภายใน เวลาที่กำหนด ให้เจ้าของรถนั้นชำระเงินเพิ่มอกร้อยละยี่สิบของจำนวนภาษีที่ค้างชำระ

รถใดที่เสียภาษีประจำปีสำหรับปีใด แม้ในบั้นนั้นจะไม่ได้ใช้ เจ้าของรถก็ไม่มีสิทธิได้รับคืนภาษี ถ้าเปลี่ยนเจ้าของรถในปีใด เจ้าของใหม่ไม่ต้องเสียภาษีประจำปีสำหรับรถนั้นในบั้นนั้นอีก

มาตรา ๓๓ ในกรณีที่มีการจดทะเบียนเปลี่ยนแปลงประเภทหรือ เปลี่ยนการใช้รถผิดไปจากที่จดทะเบียนไว้ในระหว่างปี ถ้าเป็นเหตุให้ เสียภาษีลดลง เจ้าของรถไม่มีสิทธิได้รับคืนภาษีส่วนที่เสียเกิน แต่ถ้า ต้องเสียภาษีเพิ่มขึ้น เจ้าของรถต้องเสียภาษีเฉพาะส่วนที่เพิ่มขึ้นให้ครบถ้วนถูกต้องเมื่อจะต้องขอจดทะเบียน

มาตรา ๓๔ รถใดที่จดทะเบียนแล้ว แม้จะไม่ได้ใช้ก็ต้องเสียภาษีประจำปีตาม มาตรา ๒๕ หรือมาตรา ๓๑ แล้วแต่กรณี และมาตรา ๓๒ เว้นแต่เจ้าของรถจะแจ้งการไม่ใช้ต่อนายทะเบียนก่อนถึงกำหนดเสียภาษีประจำปีครั้งต่อไป ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๓๕ ผู้ใดมีหน้าที่เสียภาษีประจำปีแล้วไม่เสียภาษีประจำปีภายในเวลาที่กำหนด นายทะเบียนอาจแจ้งเป็นหนังสือให้ผู้นั้นนำเงินไปชำระภาษีประจำปีให้ถูกต้องครบถ้วน ณ ที่ทำการของนายทะเบียนภายในหนึ่งเดือนนับแต่วันที่ได้รับแจ้ง

ในกรณีที่ยื่นไม่ปฏิบัติตามคำสั่งในวรรคหนึ่ง ให้นายทะเบียนมีอำนาจยึดรถนั้นไว้ได้

มาตรา ๓๖ นายทะเบียนมีอำนาจส่งเป็นหนังสือให้เจ้าของรถนำรถไปให้ตรวจ ณ ที่ทำการของนายทะเบียน

มาตรา ๓๗ นายทะเบียนและเจ้าพนักงานเชิงอรรถที่ตั้งมีอำนาจเข้าตรวจในที่ที่มีเหตุอันควรสงสัยว่ามีรถค้างชำระภาษีประจำปีและยึดรถนั้นไว้เพื่อตรวจสอบได้

การเข้าตรวจตามวรรคหนึ่ง ให้กระทำการระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตก

มาตรา ๓๘ ในกรณีที่เจ้าพนักงานเชิงอรรถที่ตั้งเป็นผู้ตรวจและยึดตามมาตรา ๓๗ ให้นำส่งนายทะเบียนโดยมีชักช้า และให้นำมาตรา ๓๕ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๓๕ รถที่ตามมาตรา ๓๕ วรรคสอง หรือมาตรา ๓๗ ให้นายทะเบียนเก็บรักษาไว้สัปดาห์วัน ถ้าเจ้าของรถไม่นำเงินภาษี ค่าธรรมเนียม และค่าใช้จ่ายในการยึดรถไปชำระให้ถูกต้องครบถ้วน ภายในกำหนดเวลาดังกล่าว ให้จัดการขายทอดตลาดรถนั้น

ในการขายทอดตลาด ห้ามมิให้นายทะเบียนหรือเจ้าพนักงานซึ่ง อธิบดีแต่งตั้งเข้าสู่ราคา

ถ้าขายทอดตลาดได้เงินเกินค่าภาษี ค่าธรรมเนียม และค่าใช้จ่าย ในการยึดและขายรถ ให้คืนเงินที่เหลือแก่เจ้าของรถ

มาตรา ๔๐ ผู้ใดแจ้งความนำจับรถที่เจ้าของรถมิได้ชำระภาษี ประจำภายในเวลาที่กำหนด เมื่อคดีถึงที่สุดแล้ว ให้ผู้นั้นได้รับรางวัล นำจับในอัตราร้อยละหกสิบของจำนวนเงินเพิ่มของภาษีที่ต้องชำระ

มาตรา ๔๑ เงินภาษีประจำปีรวมทั้งเงินเพิ่มและค่าธรรมเนียม ตามพระราชบัญญัตินี้ซึ่งจัดเก็บได้ในกรุงเทพมหานคร ให้ตกเป็นรายได้ของ กรุงเทพมหานคร ส่วนในจังหวัดอื่นให้ตกเป็นรายได้ขององค์การบริหาร ส่วนจังหวัด เทศบาล สุขาภิบาล ในจังหวัดนั้น และเมืองพัทยา โดยให้ กระทรวงมหาดไทยจัดสรรตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดใน กฎกระทรวง

หมวด ๓

ใบอนุญาตขับรถ

มาตรา ๔๒ ผู้ขับรถต้องได้รับใบอนุญาตขับรถและต้องมีใบอนุญาต ขับรถและสำเนาภาพถ่ายใบคู่มือจดทะเบียนรถในขณะขับหรือควบคุม

ผู้ปกครองหรือผู้แสดงต่อเจ้าพนักงานได้ทันที เว้นแต่ผู้ปกครองหรือผู้แสดงต่อเจ้าพนักงานได้ทันที เว้นแต่ผู้ปกครองหรือผู้แสดงต่อเจ้าพนักงานได้ทันที เว้นแต่ผู้ปกครองหรือผู้แสดงต่อเจ้าพนักงานได้ทันที

ตามมาตรา ๕๑

มาตรา ๔๓ ในอนุสัญญาฉบับนี้มี ๕ ชนิด คือ

- (๑) ใบอนุญาตฉบับรถยนต์ส่วนบุคคล รถยนต์สามล้อส่วนบุคคล หรือรถจักรยานยนต์ชั่วคราว
- (๒) ใบอนุญาตฉบับรถยนต์ส่วนบุคคล
- (๓) ใบอนุญาตฉบับรถยนต์สามล้อส่วนบุคคล
- (๔) ใบอนุญาตฉบับรถยนต์สาธารณะ
- (๕) ใบอนุญาตฉบับรถยนต์สามล้อสาธารณะ
- (๖) ใบอนุญาตฉบับรถจักรยานยนต์
- (๗) ใบอนุญาตฉบับรถบดถนน
- (๘) ใบอนุญาตฉบับรถแทรกเตอร์
- (๙) ใบอนุญาตฉบับรถชนิดอื่นนอกจาก (๑) ถึง (๘)

ใบอนุญาตฉบับรถตาม (๑) ใช้สำหรับขั้รถยนต์บริการให้เช่า เฉพาะในกรณีที่ผู้ขับเป็นผู้เช่าได้ด้วย ใบอนุญาตฉบับรถตาม (๒) ใช้สำหรับ ขั้รถยนต์บริการให้เช่าได้ด้วย ใบอนุญาตฉบับรถตาม (๔) ใช้สำหรับ ขั้รถยนต์บริการและใช้แทนใบอนุญาตฉบับรถตาม (๒) ได้ด้วย และ ใบอนุญาตฉบับรถตาม (๕) ใช้แทนใบอนุญาตฉบับรถตาม (๓) ได้ นอกนั้น ใช้แทนกันไม่ได้

มาตรา ๔๔ ใบอนุญาตฉบับรถตามมาตรา ๔๓ (๑) (๒) (๓) (๔) (๕) (๖) และ (๙) มีอายุหนึ่งปี และใบอนุญาตฉบับรถตามมาตรา ๔๓

(๓) และ (๔) มีอายุสามปีนับแต่วันออก และอาจต่ออายุได้อีกคราวละหนึ่งปีหรือสามปี แล้วแต่กรณี ใบอนุญาตฉบับรถตามมาตรา ๔๓ (๒)

(๓) และ (๖) ที่เสียค่าธรรมเนียมในอัตราตลอดชีพมีอายุตลอดชีพของผู้ได้รับใบอนุญาต

การขอต่ออายุใบอนุญาตและการอนุญาตวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๔๕ ผู้ใดประสงค์จะขอใบอนุญาตขับรถ ต้องเป็นผู้มีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามพระราชบัญญัตินี้ และยื่นคำขอต่อนายทะเบียนแห่งท้องที่ที่ตนมีภูมิลำเนาหรือมีถิ่นที่อยู่

การขอใบอนุญาตขับรถและการออกใบอนุญาตขับรถ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๔๖ ผู้ขอใบอนุญาตขับรถตามมาตรา ๔๓ (๑) ต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

- (๑) มีอายุไม่ต่ำกว่าสิบแปดปีบริบูรณ์
- (๒) มีความรู้และความสามารถในการขับรถ
- (๓) มีความรู้ในข้อบังคับการเดินรถตามพระราชบัญญัตินี้และตามกฎหมายว่าด้วยการจราจรทางบก
- (๔) ไม่เป็นผู้ร่างกายพิการจนเป็นที่เห็นได้ว่าไม่สามารถขับรถได้
- (๕) ไม่มีโรคประจำตัวที่ผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรมเห็นว่าอาจเป็นอันตรายขณะขับรถ
- (๖) ไม่เป็นบุคคลวิกลจริตหรือจิตฟั่นเฟือน

(๑) ไม่มีใบอนุญาตขับรถชนิดเดียวกันอยู่แล้ว

(๒) ไม่เป็นผู้อยู่ในระหว่างถูกยึดหรือเพิกถอนใบอนุญาตขับรถ

มาตรา ๔๗ ผู้ขอใบอนุญาตขับรถตามมาตรา ๔๓ (๒) (๓) (๔) (๕) หรือ (๖) ต้อง

(๑) ได้รับใบอนุญาตขับรถตามมาตรา ๔๓ (๑) มาแล้วไม่น้อยกว่าหนึ่งปี

(๒) มีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๔๖ และ

(๓) ไม่เคยต้องคำพิพากษาถึงที่สุดให้ลงโทษหรือถูกเจ้าพนักงานเปรียบเทียบปรับตั้งแต่สองครั้งขึ้นไป สำหรับความผิดเกี่ยวกับการขับรถอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้ เว้นแต่จะพ้นโทษครั้งสุดท้ายไม่น้อยกว่าหกเดือนแล้ว

(ก) ฝ่าฝืนสัญญาณจราจรหรือเครื่องหมายจราจร

(ข) ในขณะเมาสุราหรือของเมาอย่างอื่น

(ค) ในลักษณะกีดขวางการจราจร

(ง) ใช้ความเร็วเกินอัตราที่กฎหมายกำหนด

(จ) โดยประมาทหรือน่าหวาดเสียวอันอาจเกิดอันตรายแก่บุคคลหรือทรัพย์สิน

(ฉ) โดยไม่คำนึงถึงความปลอดภัยหรือความเดือดร้อนของผู้อื่น

มาตรา ๔๘ ผู้ขอใบอนุญาตขับรถตามมาตรา ๔๓ (๒) (๓) หรือ (๖) ตลอดชีพ ต้อง

(๑) ได้รับใบอนุญาตขั้บรถตามมาตรา ๔๓ (๒) (๓) หรือ (๖) แล้วแต่กรณี มาแล้วไม่น้อยกว่าหนึ่งปี

(๒) มีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๔๖ เว้นแต่ต้องมีอายุไม่ต่ำกว่ายี่สิบปีบริบูรณ์ และ

(๓) ไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๔๗ (๓)

มาตรา ๔๕ ผู้ขอใบอนุญาตขั้บรถตามมาตรา ๔๓ (๔) หรือ (๕) ต้อง

(๑) ได้รับใบอนุญาตขั้บรถตามมาตรา ๔๓ (๑) มาแล้วไม่น้อยกว่าหนึ่งปี

(๒) มีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๔๖ เว้นแต่ต้องมีอายุไม่ต่ำกว่ายี่สิบห้าปีบริบูรณ์

(๓) ไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๔๗ (๓)

(๔) มีสัญชาติไทย

(๕) รู้จักถนนและทางหลวง ในจังหวัดที่ขอรับใบอนุญาตขั้บรถ

พอสมควร

(๖) ไม่เป็นผู้มีโรคติดต่อที่น่ารังเกียจตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

(๗) ไม่เป็นผู้ติดสุรายาเมาหรือยาเสพติดให้โทษ

(๘) ไม่เคยเป็นผู้ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกในความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ หรือความผิดเกี่ยวกับความสงบสุขของประชาชน ความผิดเกี่ยวกับการก่อให้เกิดภัยอันตรายต่อประชาชน ความผิดเกี่ยวกับเงินตรา ความผิดเกี่ยวกับเพศ ความผิดต่อชีวิต ความผิดต่อ

ร่างกาย ความผิดต่อเสรีภาพ ความผิดฐานลักทรัพย์และฉ้อราษฎร์บังหลวง ความผิดฐานกรรโชก รัศเอาทรัพย์ ชิงทรัพย์และปล้นทรัพย์ ความผิดฐานยักยอก ความผิดฐานรับของโจร และความผิดฐานทำให้เสียทรัพย์ ตามประมวลกฎหมายอาญา หรือโดยคำสั่งที่ขอมด้วยกฎหมายให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ หรือพ้นโทษมาแล้วไม่น้อยกว่าสามปี

มาตรา ๕๐ ในกรณีที่ผู้ขอรับใบอนุญาตขับรถตามมาตรา ๔๓ (๔) หรือ (๕) เป็นผู้ขาดคุณสมบัติตามมาตรา ๔๕ (๘) แต่พ้นโทษจำคุกมาแล้วไม่น้อยกว่า

(๑) หกเดือนสำหรับโทษจำคุกตามคำพิพากษาไม่เกินสามเดือน

(๒) หนึ่งปีสำหรับโทษจำคุกตามคำพิพากษาไม่เกินสามเดือน แต่คดีนั้นเกี่ยวข้องกับการใช้รถทำความผิด หรือ

(๓) หนึ่งปีหกเดือนสำหรับโทษจำคุกตามคำพิพากษาเกินสามเดือน แต่ไม่เกินสามปี

และได้ยื่นคำร้องต่อนายทะเบียนโดยชี้แจงถึงเหตุผลที่ตนต้องโทษ พร้อมกับแสดงหลักฐานว่า ตนเป็นบุคคลที่มีความประพฤติเรียบร้อย ควรไว้วางใจให้ขับรถขนส่งสาธารณะได้ ให้นายทะเบียนดำเนินการสอบสวน คำร้องดังกล่าว ถ้าเห็นด้วยกับคำร้อง มิให้นำบทบัญญัติมาตรา ๔๕

(๘) มาใช้บังคับ แต่ถ้าไม่เห็นด้วย ให้ส่งยกคำร้องและแจ้งให้ผู้ขอทราบ ผู้ขอมีสิทธิอุทธรณ์เป็นหนังสือต่ออธิบดีภายในสิบห้าวันแต่วันที่ ได้รับคำสั่งจากนายทะเบียน

คำสั่งของอธิบดีให้เป็นที่สุด

มาตรา ๕๑ ผู้ขอใบอนุญาตขับรถตามมาตรา ๔๓ (๑) (๒) หรือ (๓) ต้อง

(๑) มีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๔๖ และ

(๒) มีความรู้ความสามารถในการขับรถประเภทนั้น ๆ เป็นอย่างดี

มาตรา ๕๒ ให้นายทะเบียนแต่งตั้งผู้ซึ่งมีคุณสมบัติตามที่กำหนดในกฎกระทรวง ตรวจสอบคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของผู้ขอรับใบอนุญาตตามมาตรา ๔๖ มาตรา ๔๗ มาตรา ๔๘ มาตรา ๔๙ และมาตรา ๕๑

มาตรา ๕๓ ผู้ใดได้รับใบอนุญาตขับรถประเภทใดแล้ว หากปรากฏในภายหลังว่าเป็นผู้ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามที่กำหนดไว้สำหรับผู้ขอรับใบอนุญาตขับรถประเภทนั้น ให้นายทะเบียนสั่งเพิกถอนใบอนุญาตขับรถนั้น

มาตรา ๕๔ ผู้ใดได้รับใบอนุญาตขับรถแล้ว หากปรากฏว่า

(๑) ต้องคำพิพากษาถึงที่สุดว่าได้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัติหรือกฎกระทรวงที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้

(๒) ไม่ปฏิบัติตามคำสั่งอันชอบด้วยกฎหมายของเจ้าพนักงานจราจร หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ตามกฎหมายว่าด้วยการจราจรทางบก

(๓) ต้องคำพิพากษาถึงที่สุดว่าได้กระทำความผิดฐานขับรถหรือกระทำการใด ๆ อันน่าจะเป็นภัยต่อประชาชน หรือ

(๔) มีผู้กล่าวโทษว่าทำลายความสงบสุขของประชาชนในถนนหรือทางหลวง โดยขู่เข็ญ ตูมกัน รังแก หรือรบกวนคนขับรถด้วยกันหรือผู้โดยสาร

นายทะเบียนมีอำนาจเรียกใบอนุญาตขับรถมายึดไว้ได้ แต่ห้ามมิให้ยึดเกินหนึ่งปี

ในกรณีที่ผู้รับใบอนุญาตขับรถเป็นผู้ต้องหาในคดีอาญาประเภทที่ระบุไว้ในมาตรา ๔๕ (๘) ให้นายทะเบียนหรือเจ้าพนักงานซึ่งอธิบดีแต่งตั้งยึดใบอนุญาตขับรถตั้งแต่วันยื่นฟ้องต่อศาลจนถึงเวลาที่มามีพิพากษาถึงที่สุด และในระหว่างเวลาดังกล่าวห้ามมิให้นายทะเบียนต่ออายุใบอนุญาตขับรถ

ในการยึดใบอนุญาตขับรถ ให้ผู้ยึดบันทึกการยึดไว้ในใบอนุญาตขับรถด้วย

มาตรา ๕๕ ในกรณีที่ใบอนุญาตขับรถสูญหายหรือชำรุดในสาระสำคัญ ให้ผู้รับใบอนุญาตขับรถยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตขับรถต่อนายทะเบียนภายในสิบห้าวันนับแต่วันทราบเหตุนี้ และในกรณีที่ผู้รับใบอนุญาตขับรถที่สูญหายคืน ให้ส่งใบแทนใบอนุญาตขับรถนั้นแก่นายทะเบียนภายในสิบห้าวันนับแต่วันได้คืน

การขอใบแทนใบอนุญาตขับรถ และการออกใบแทนใบอนุญาตขับรถตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด

มาตรา ๕๖ ภายใต้บังคับมาตรา ๔๓ และมาตรา ๕๑ ห้ามมิให้เจ้าของรถหรือคนขับรถยินยอมให้ผู้ซึ่งไม่มีใบอนุญาตขับรถ หรือมีใบอนุญาตขับรถประเภทอื่นที่ใช่แทนกันไม่ได้ เข้าขับรถของตนหรือรถที่ตนเป็นเจ้าของ

มาตรา ๕๗ ผู้ใดฝากหัตถ์ขัณฑ์ขันธ์ ต้องมีผู้ซึ่งได้รับใบอนุญาต
ขัณฑ์ขันธ์มาแล้วไม่น้อยกว่าสามคนควบคุมอยู่ด้วย

ในการฝากหัตถ์ขันธ์ ห้ามมิให้ผู้ใดนอกจากผู้ฝากหัตถ์และผู้ควบคุม
อยู่ในรถ ถ้ามีการเสียหายเกิดขึ้น ผู้ควบคุมต้องรับผิดชอบทางแพ่ง เว้นแต่
จะพิสูจน์ได้ว่าผู้ฝากหัตถ์ฯ ไม่ปฏิบัติตามคำสอนในเวลาหัตถ์ขันธ์อยู่นั้น

หมวด ๔

บทกำหนดโทษ

มาตรา ๕๘ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามกฎกระทรวงออกตาม
มาตรา ๕ (๒) (๓) (๕) (๖) (๗) (๘) (๙) (๑๐) (๑๑) (๑๔) (๑๕)
หรือ (๑๖) ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท

มาตรา ๕๙ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๖ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษปรับ
ไม่เกินห้าพันบาท

มาตรา ๖๐ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๖ วรรคสอง
มาตรา ๑๑ มาตรา ๑๒ วรรคหนึ่ง มาตรา ๑๓ วรรคหนึ่ง มาตรา ๑๔
มาตรา ๑๖ วรรคหนึ่ง มาตรา ๑๗ วรรคหนึ่ง และวรรคสอง มาตรา ๑๘
วรรคหนึ่ง มาตรา ๒๐ วรรคหนึ่ง มาตรา ๒๑ มาตรา ๒๒ วรรคหนึ่ง
มาตรา ๒๗ วรรคหนึ่ง มาตรา ๕๖ หรือมาตรา ๕๗ ต้องระวางโทษปรับ
ไม่เกินสองพันบาท

มาตรา ๖๑ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๕ มาตรา ๒๘ หรือไม่
ปฏิบัติตามคำสั่งของนายทะเบียนตามมาตรา ๓๖ ต้องระวางโทษปรับ
ไม่เกินหนึ่งพันบาท

มาตรา ๖๒ ผู้ได้รับจ้างบรรทุกคนโดยสารโดยใช้รถยนต์รับจ้าง บรรทุกคนโดยสารไม่เกินเจ็ดคน หรือรถยนต์รับจ้างระหว่างจังหวัด ในท้องที่ที่รัฐมนตรีประกาศตามมาตรา ๒๓ วรรคหนึ่ง โดยไม่ได้รับ อนุญาตจากนายทะเบียน หรือไม่ได้รับยกเว้นตามมาตรา ๒๓ วรรคสอง หรือวรรคสาม ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท

มาตรา ๖๓ ผู้ได้รับจ้างบรรทุกคนโดยสารโดยใช้รถยนต์รับจ้าง บรรทุกคนโดยสารไม่เกินเจ็ดคนหรือรถยนต์รับจ้างระหว่างจังหวัดใน ท้องที่ที่รัฐมนตรีประกาศตามมาตรา ๒๓ วรรคหนึ่ง เมื่อใบอนุญาตสิ้นอายุ หรือใบอนุญาตถูกเพิกถอน ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองพันบาท

มาตรา ๖๔ ผู้ใดขับรถโดยไม่ได้รับใบอนุญาตขับรถ ต้องระวาง โทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือทั้งจำทั้ง ปรับ

มาตรา ๖๕ ผู้ใดขับรถเมื่อใบอนุญาตขับรถสิ้นอายุหรือระหว่าง ถูกเพิกถอนใบอนุญาตขับรถหรือถูกยึดใบอนุญาตขับรถ ต้องระวางโทษ ปรับไม่เกินสองพันบาท

มาตรา ๖๖ ผู้ใดขับรถโดยไม่แสดงใบอนุญาตขับรถ และสำเนา ภาพถ่ายใบคู่มือจดทะเบียนรถตามมาตรา ๔๒ ต้องระวางโทษปรับไม่เกิน หนึ่งพันบาท

มาตรา ๖๗ ผู้ใด

(๑) ให้ผู้อื่นใช้ใบอนุญาต หรือเครื่องหมายที่นายทะเบียนออก ให้แก่ตน

(๒) ใช้เครื่องหมายที่นายทะเบียนออกให้สำหรับรถคันหนึ่งกับรถอีกคันหนึ่ง

(๓) ใช้เครื่องหมายที่นายทะเบียนออกให้แก่ผู้อื่น

(๔) เปลี่ยนแปลงโดยวิธีใด ๆ หรือปิดบังทั้งหมดหรือแต่บางส่วนซึ่งเครื่องหมายที่นายทะเบียนออกให้ประจำรถ หรือ

(๕) ใช้รถที่ได้รับยกเว้นไม่ต้องเสียค่าธรรมเนียมตามมาตรา ๕ หรือยกเว้นไม่ต้องเสียภาษีประจำปีตามมาตรา ๓๐ หรือลดภาษีประจำปีตามมาตรา ๓๑ ผิดไปจากวัตถุประสงค์ที่ได้รับยกเว้นหรือลด

ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๖๘ เพื่อประโยชน์ในการจัดเก็บภาษีประจำปี ในกรณีที่ เป็นรถที่จดทะเบียนแล้ว การเสียภาษีประจำปีในปีแรกภายหลังวันที่ พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้นายทะเบียนเปลี่ยนแปลงกำหนดระยะเวลา การเสียภาษีใหม่ โดยเฉลี่ยจำนวนรถที่จะต้องเสียภาษีออกไปเป็น รายเดือนตามระยะเวลาและจำนวนที่นายทะเบียนเห็นสมควร และ ประกาศ ณ ที่ทำการของนายทะเบียนให้ผู้มีหน้าที่เสียภาษีทราบล่วงหน้า ไม่น้อยกว่าหนึ่งเดือน ทั้งนี้ ให้นายทะเบียนดำเนินการภายในสองปีนับแต่ วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

การคิดภาษีเป็นรายเดือนตามวรรคหนึ่ง ให้คิดเฉลี่ยจากอัตราภาษี ประจำสำหรับรถชนิดนั้น

มาตรา ๖๕ สำหรับรถและเครื่องอุปกรณ์ของรถอันมิชอบด้วยพระราชบัญญัติที่มียู่แล้วในวันที่ประกาศพระราชบัญญัติในราชกิจจานุเบกษา หรือที่จะนำเข้ามาในราชอาณาจักรภายในหกเดือนนับแต่วันที่ประกาศพระราชบัญญัติในราชกิจจานุเบกษา ให้รัฐมนตรีมีอำนาจผ่อนผันได้ตามควรแก่กรณี และถ้าจะอนุญาตให้ใช้ต่อไป ให้มีกำหนดเวลาไม่เกินสามปี นับแต่วันที่ประกาศพระราชบัญญัติในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๗๐ บรรดากฎกระทรวง คำสั่ง หรือประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัติรถยนต์ พุทธศักราช ๒๔๗๓ ให้ยังคงใช้บังคับได้ต่อไป เพียงเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัติจนกว่าจะมีกฎกระทรวง คำสั่ง หรือประกาศตามพระราชบัญญัติให้บังคับ

มาตรา ๗๑ ในท้องที่ใดที่ได้มีการประกาศให้การประกอบการรับจ้างบรรทุกคนโดยสารโดยใช้รถยนต์บรรทุกคนโดยสารไม่เกินเจ็ดคนต้องดำเนินการโดยบริษัทมหาชนจำกัด บริษัทจำกัดหรือสหกรณ์ และต้องได้รับใบอนุญาตจากนายทะเบียนตามพระราชบัญญัติรถยนต์ พุทธศักราช ๒๔๗๓ รวมทั้งที่ได้มีการขยายระยะเวลาตามประกาศดังกล่าว ให้ถือว่าประกาศนั้นเป็นประกาศของรัฐมนตรีตามมาตรา ๒๓ และให้ผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบการในท้องที่ดังกล่าวอยู่แล้วในวันที่พระราชบัญญัติให้บังคับ เป็นผู้ได้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๒๓ และต้องดำเนินการโดยบริษัทมหาชนจำกัด บริษัทจำกัดหรือสหกรณ์ต่อไป

มาตรา ๗๒ บรรดาใบอนุญาตและใบอนุญาตขั้บรถยนต์ที่ออก
ตามพระราชบัญญัติรถยนต์ พุทธศักราช ๒๔๗๓ ก่อนวันที่พระราช
บัญญัติใช้บังคับ ให้ยังคงมีผลใช้บังคับต่อไปจนกว่าจะสิ้นอายุใบอนุญาต
หรือใบอนุญาตขั้บรถยนต์นั้น

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

ส. โทตระกิตย์

รองนายกรัฐมนตรี

ฉบับพิเศษ หน้า ๕๒

เล่ม ๘๖ ตอนที่ ๓๗ ราชกิจจานุเบกษา ๑๒ พฤษภาคม ๒๕๒๒

อัตราค่าธรรมเนียม

(๑) คำขอ	ฉบับละ	๕ บาท
(๒) ใบคู่มือจดทะเบียนรถ	ฉบับละ	๑๐๐ บาท
(๓) แผ่นป้ายทะเบียนรถ	แผ่นละ	๑๐๐ บาท
(๔) การขอคำทะเบียนรถหรือขอแก้ไขเพิ่มเติมรายการ ในทะเบียนรถและใบคู่มือจดทะเบียนรถ		
(ก) รถจักรยานยนต์	ครั้งละ	๑๐ บาท
(ข) รถอื่นนอกจาก (ก)	ครั้งละ	๕๐ บาท
(๕) การโอนทะเบียนรถ	ครั้งละ	๑๐๐ บาท
(๖) การย้ายรถ		
(ก) รถยนต์	ครั้งละ	๕๐ บาท
(ข) รถอื่นนอกจาก (ก)	ครั้งละ	๒๐ บาท
(๗) การตรวจสภาพรถ		
(ก) รถจักรยานยนต์	คันละ	๑๐ บาท
(ข) รถอื่นนอกจาก (ก)	คันละ	๕๐ บาท
(๘) ใบอนุญาตตามมาตรา ๒๓	ฉบับละ	๑,๐๐๐ บาท
(๙) ใบอนุญาตตามมาตรา ๒๗	ฉบับละ	๑,๐๐๐ บาท
(๑๐) เครื่องหมายพิเศษตามมาตรา ๒๓	อันละ	๑๐๐ บาท
(๑๑) สมุดคู่มือประจำรถตามมาตรา ๒๗	เล่มละ	๑๐๐ บาท

- (๑๒) ใบอนุญาตรถยนต์ตามอนุสัญญาว่าด้วยการจราจร
ทางถนน ทำ ณ นครเจนีวา ค.ศ. ๑๙๔๙ ซึ่ง
ประเทศไทยได้ภาคยานุวัติเมื่อวันที่ ๑๕ สิงหาคม
๒๕๐๕ ฉบับละ ๑,๐๐๐ บาท
- (๑๓) ใบอนุญาตขับรถยนต์ตามอนุสัญญาว่าด้วย
การจราจรทางถนน ทำ ณ นครเจนีวา
ค.ศ. ๑๙๔๙ ซึ่งประเทศไทยได้ภาคยานุวัติ
เมื่อวันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๐๕ ฉบับละ ๕๐๐ บาท
- (๑๔) ใบอนุญาตขับรถยนต์ส่วนบุคคลชั่วคราว ฉบับละ ๑๐๐ บาท
- (๑๕) ใบอนุญาตขับรถยนต์ส่วนบุคคลหนึ่งปี ฉบับละ ๑๐๐ บาท
- (๑๖) ใบอนุญาตขับรถยนต์ส่วนบุคคลตลอดชีพ ฉบับละ ๑,๐๐๐ บาท
- (๑๗) ใบอนุญาตขับรถยนต์สาธารณะหนึ่งปี ฉบับละ ๑๐๐ บาท
- (๑๘) ใบอนุญาตขับรถยนต์สามล้อส่วนบุคคล
ชั่วคราว ฉบับละ ๕๐ บาท
- (๑๙) ใบอนุญาตขับรถยนต์สามล้อส่วนบุคคล
หนึ่งปี ฉบับละ ๕๐ บาท
- (๒๐) ใบอนุญาตขับรถยนต์สามล้อส่วนบุคคล
ตลอดชีพ ฉบับละ ๑๕๐ บาท
- (๒๑) ใบอนุญาตขับรถยนต์สามล้อสาธารณะ
หนึ่งปี ฉบับละ ๕๐ บาท

ฉบับพิเศษ หน้า ๕๔

เล่ม ๘๖ ตอนที่ ๑๗ ราชกิจจานุเบกษา ๑๒ พฤษภาคม ๒๕๒๒

(๒๒) ใบอนุญาตขับรถจักรยานยนต์ชั่วคราว	ฉบับละ	๕๐ บาท
(๒๓) ใบอนุญาตขับรถจักรยานยนต์หนึ่งปี	ฉบับละ	๕๐ บาท
(๒๔) ใบอนุญาตขับรถจักรยานยนต์ตลอดชีพ	ฉบับละ	๕๐๐ บาท
(๒๕) ใบอนุญาตขับรถรถถนนสามปี	ฉบับละ	๑๕๐ บาท
(๒๖) ใบอนุญาตขับรถแทรกเตอร์สามปี	ฉบับละ	๑๕๐ บาท
(๒๗) ใบอนุญาตขับรถนอกจาก (๑๔) ถึง (๒๖)	ฉบับละ	๕๐ บาท
(๒๘) การแก้ไขรายการในใบอนุญาตขับรถ	ครั้งละ	๕๐ บาท
(๒๙) หนังสืออนุญาตตามมาตรา ๑๗ วรรคสอง หรือมาตรา ๑๘	ฉบับละ	๕๐ บาท
(๓๐) ใบแทนใบคู่มือจดทะเบียนรถ	ฉบับละ	๕๐ บาท
(๓๑) ใบแทนใบอนุญาต ครั้งหนึ่งของค่าธรรมเนียม ใบอนุญาต แต่ไม่เกินฉบับละ		๑๐๐ บาท
(๓๒) ใบแทนเครื่องหมายการเสียภาษีประจำปี	ฉบับละ	๒๐ บาท
(๓๓) ใบแทนหนังสืออนุญาต	ฉบับละ	๒๕ บาท
(๓๔) ค่าธรรมเนียมอื่น	ครั้งละ	๒๐ บาท
(๓๕) การรับรองสำเนาเอกสาร	แผ่นละ	๒๐ บาท

อัตราภาษีประจำปี

(๑) รถยนต์นั่งส่วนบุคคลไม่เกินเจ็ดคน ให้เก็บภาษีตามน้ำหนักในอัตราดังต่อไปนี้

(ก) น้ำหนักไม่เกิน ๕๐๐ กิโลกรัม กิโลกรัมละ ๑ บาท

(ข) น้ำหนักส่วนที่เกิน ๕๐๐ กิโลกรัม แต่ไม่เกิน ๑,๐๐๐ กิโลกรัม กิโลกรัมละ ๒ บาท

(ค) น้ำหนักส่วนที่เกิน ๑,๐๐๐ กิโลกรัม กิโลกรัมละ ๔ บาท

(๒) รถยนต์นั่งส่วนบุคคลเกินเจ็ดคน ให้เก็บภาษีตามน้ำหนักในอัตราดังต่อไปนี้

(ก) น้ำหนักไม่เกิน ๕๐๐ กิโลกรัม คันละ ๑๕๐ บาท

(ข) น้ำหนักตั้งแต่ ๕๐๑-๗๕๐ กิโลกรัม คันละ ๓๐๐ บาท

(ค) น้ำหนักตั้งแต่ ๗๕๑-๑,๐๐๐ กิโลกรัม คันละ ๔๕๐ บาท

(ง) น้ำหนักตั้งแต่ ๑,๐๐๑-๑,๒๕๐ กิโลกรัม คันละ ๘๐๐ บาท

(จ) น้ำหนักตั้งแต่ ๑,๒๕๑-๑,๕๐๐ กิโลกรัม คันละ ๑,๐๐๐ บาท

(ฉ) น้ำหนักตั้งแต่ ๑,๕๐๑-๑,๗๕๐ กิโลกรัม คันละ ๑,๓๐๐ บาท

เล่ม ๕๖ ตอนที่ ๗๗ ราชกิจจานุเบกษา ๑๒ พฤษภาคม ๒๕๒๒

(๔) รถพ่วงของรถจักรยายนยนต์	คันละ	๕๐ บาท
(๕) รถพ่วงนอกจาก (๔)	คันละ	๑๐๐ บาท
(๖) รถบดถนน	คันละ	๒๐๐ บาท
(๗) รถแทรกเตอร์ที่ใช้ในการเกษตร	คันละ	๕๐ บาท
(๘) รถยนต์รับจ้างระหว่างจังหวัด รถยนต์บริการ ให้เก็บภาษีตาม น้ำหนักในอัตรา ดังต่อไปนี้		
(ก) น้ำหนักไม่เกิน ๕๐๐ กิโลกรัม	คันละ	๔๕๐ บาท
(ข) น้ำหนักตั้งแต่ ๕๐๑-๗๕๐ กิโลกรัม	คันละ	๗๕๐ บาท
(ค) น้ำหนักตั้งแต่ ๗๕๑-๑,๐๐๐ กิโลกรัม	คันละ	๑,๐๕๐ บาท
(ง) น้ำหนักตั้งแต่ ๑,๐๐๑-๑,๒๕๐ กิโลกรัม	คันละ	๑,๓๕๐ บาท
(จ) น้ำหนักตั้งแต่ ๑,๒๕๑-๑,๕๐๐ กิโลกรัม	คันละ	๑,๖๕๐ บาท
(ฉ) น้ำหนักตั้งแต่ ๑,๕๐๑-๑,๗๕๐ กิโลกรัม	คันละ	๒,๑๐๐ บาท
(ช) น้ำหนักตั้งแต่ ๑,๗๕๑-๒,๐๐๐ กิโลกรัม	คันละ	๒,๕๕๐ บาท
(ซ) น้ำหนักตั้งแต่ ๒,๐๐๑-๒,๕๐๐ กิโลกรัม	คันละ	๓,๐๐๐ บาท

(ฉ) น้ำหนักตั้งตั้งแต่ ๒,๕๐๑-๓,๐๐๐
กิโลกรัม	กิโลละ ๓,๔๕๐ บาท
(ญ) น้ำหนักตั้งตั้งแต่ ๓,๐๐๑-๓,๕๐๐
กิโลกรัม	กิโลละ ๓,๕๐๐ บาท
(ฎ) น้ำหนักตั้งตั้งแต่ ๓,๕๐๑-๔,๐๐๐
กิโลกรัม	กิโลละ ๔,๓๕๐ บาท
(ฏ) น้ำหนักตั้งตั้งแต่ ๔,๐๐๑-๔,๕๐๐
กิโลกรัม	กิโลละ ๔,๘๐๐ บาท
(ตุ) น้ำหนักตั้งตั้งแต่ ๔,๕๐๑-๕,๐๐๐
กิโลกรัม	กิโลละ ๕,๒๕๐ บาท
(ฑ) น้ำหนักตั้งตั้งแต่ ๕,๐๐๑-๖,๐๐๐
กิโลกรัม	กิโลละ ๕,๗๐๐ บาท
(ฒ) น้ำหนักตั้งตั้งแต่ ๖,๐๐๑-๗,๐๐๐
กิโลกรัม	กิโลละ ๖,๑๕๐ บาท
(ณ) น้ำหนักตั้งตั้งแต่ ๗,๐๐๑ กิโลกรัม
ขึ้นไป	กิโลละ ๖,๖๐๐ บาท
(๕) รถยนต์รับจ้าง ให้เก็บภาษีตามน้ำหนักในอัตราดังต่อไปนี้	
(ก) น้ำหนักไม่เกิน ๕๐๐ กิโลกรัม	กิโลละ ๑๘๕ บาท
(ข) น้ำหนักตั้งตั้งแต่ ๕๐๑-๗๕๐
กิโลกรัม	กิโลละ ๓๑๐ บาท
(ค) น้ำหนักตั้งตั้งแต่ ๗๕๑-๑,๐๐๐
กิโลกรัม	กิโลละ ๔๕๐ บาท

(ง) น้ำหนักตั้งแต่ ๑,๐๐๑-๑,๒๕๐ กิโลกรัม	กิโลละ ๕๖๐ บาท
(จ) น้ำหนักตั้งแต่ ๑,๒๕๑-๑,๕๐๐ กิโลกรัม	กิโลละ ๖๘๕ บาท
(ฉ) น้ำหนักตั้งแต่ ๑,๕๐๑-๑,๗๕๐ กิโลกรัม	กิโลละ ๘๑๕ บาท
(ช) น้ำหนักตั้งแต่ ๑,๗๕๑-๒,๐๐๐ กิโลกรัม	กิโลละ ๑,๐๖๐ บาท
(ซ) น้ำหนักตั้งแต่ ๒,๐๐๑-๒,๕๐๐ กิโลกรัม	กิโลละ ๑,๒๕๐ บาท
(ฅ) น้ำหนักตั้งแต่ ๒,๕๐๑-๓,๐๐๐ กิโลกรัม	กิโลละ ๑,๔๓๕ บาท
(ญ) น้ำหนักตั้งแต่ ๓,๐๐๑-๓,๕๐๐ กิโลกรัม	กิโลละ ๑,๖๒๕ บาท
(ฎ) น้ำหนักตั้งแต่ ๓,๕๐๑-๔,๐๐๐ กิโลกรัม	กิโลละ ๑,๘๑๐ บาท
(ฏ) น้ำหนักตั้งแต่ ๔,๐๐๑-๔,๕๐๐ กิโลกรัม	กิโลละ ๒,๐๐๐ บาท
(ฐ) น้ำหนักตั้งแต่ ๔,๕๐๑-๕,๐๐๐ กิโลกรัม	กิโลละ ๒,๑๘๕ บาท
(ฑ) น้ำหนักตั้งแต่ ๕,๐๐๑-๖,๐๐๐ กิโลกรัม	กิโลละ ๒,๓๗๕ บาท

(ซ) น้ำหนักตั้งแต่ ๒,๐๐๑-๒,๕๐๐ กิโลกรัม	กิโลละ ๑,๖๕๐ บาท
(ฅ) น้ำหนักตั้งแต่ ๒,๕๐๑-๓,๐๐๐ กิโลกรัม	กิโลละ ๑,๘๕๐ บาท
(ญ) น้ำหนักตั้งแต่ ๓,๐๐๑-๓,๕๐๐ กิโลกรัม	กิโลละ ๒,๒๕๐ บาท
(ฎ) น้ำหนักตั้งแต่ ๓,๕๐๑-๔,๐๐๐ กิโลกรัม	กิโลละ ๒,๕๕๐ บาท
(ฏ) น้ำหนักตั้งแต่ ๔,๐๐๑-๔,๕๐๐ กิโลกรัม	กิโลละ ๒,๘๕๐ บาท
(ฐ) น้ำหนักตั้งแต่ ๔,๕๐๑-๕,๐๐๐ กิโลกรัม	กิโลละ ๓,๑๕๐ บาท
(ฑ) น้ำหนักตั้งแต่ ๕,๐๐๑-๖,๐๐๐ กิโลกรัม	กิโลละ ๓,๔๕๐ บาท
(ฒ) น้ำหนักตั้งแต่ ๖,๐๐๑-๗,๐๐๐ กิโลกรัม	กิโลละ ๓,๗๕๐ บาท
(ณ) น้ำหนักตั้งแต่ ๗,๐๐๑ กิโลกรัม ขึ้นไป	กิโลละ ๔,๐๕๐ บาท

ในการคำนวณน้ำหนัก ให้รวมน้ำหนักของรถและเครื่องอุปกรณ์
ที่ติดกับตัวรถตามปกติแต่ไม่รวมน้ำหนักน้ำมันเชื้อเพลิง น้ำมันเครื่อง น้ำ
และเครื่องมือประจำรถ ถ้ามีเศษของกิโลกรัมให้ปัดทิ้ง

หมายเหตุ: - เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เนื่องจาก
กฎหมายว่าด้วยรถยนต์ได้ประกาศใช้บังคับมาตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๔๗๓ นับเป็น
เวลาเกือบห้าสิบปีแล้ว และในระหว่างระยะเวลาดังกล่าวมีการแก้ไขเพิ่มเติมมา
แล้วประมาณยี่สิบครั้ง อย่างไรก็ตามยังมีบทบัญญัติอีกหลายมาตราที่ใช้ยังไม่
เหมาะสมกับกาลสมัยและสภาพการณ์ของบ้านเมืองสมควรปรับปรุงเสียใหม่
ให้เหมาะสมและรัดกุมยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้